

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2019r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	As. SR Justyna Sarikaya
Protokolant	stażysta Anna Zieleźny-Trocha

Przy udziale oskarżyciela publicznego: K. K. (1) – przedstawiciela Urzędu Skarbowego w R.

po rozpoznaniu w dniu 05 marca 2019r., 11 czerwca 2019r. sprawy

S. S. (1)

s. S. i K.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że

jako osoba wyznaczona do wykonywania czynności płatnika - zajmując się sprawami (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. – płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, w okresie od 20 lutego 2015r. do 20 stycznia 2017r. w R., czynem ciągłym z wykonaniem tego samego zamiaru nie wpłacał w imieniu spółki w terminie do dnia 20 następnego miesiąca na rachunek Urzędu Skarbowego w R. podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu wynagrodzeń wypłaconych pracownikom pobranego w kolejnych miesiącach od stycznia 2015r. do grudnia 2016r. w łącznej wysokości 32.643 złotych

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 77 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks.

- 1) uznaje oskarżonego **S. S. (1) (S.)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 77 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks i za to na mocy art. 77 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 75 zł (siedemdziesięciu pięciu) złotych;
- 2) na mocy art. 24 § 1 kks za karę grzywny orzeczoną wobec oskarżonego S. S. (1) czyni w całości odpowiedzialnym posiłkowo (...) Sp. z o.o. z siedzibą R.;
- 3) na mocy art. 24 § 5 kks zobowiązuje (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. do zwrotu w całości korzyści majątkowej w kwocie 12.642,50 zł (dwunastu tysięcy sześciuset czterdziestu dwóch złotych i pięćdziesięciu groszy) na rzecz Skarbu Państwa;
- 4) na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 70 zł (siedemdziesięciu) złotych oraz opłata w wysokości 600 zł (sześciuset) złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. prowadzi działalność gospodarczą będąc wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Jej jedynym wspólnikiem jest oskarżony S. S. (1) a jedynym członkiem zarządu G. S..

Spółka (...) od stycznia 2015r. do grudnia 2016r. zatrudniała pracowników i wypłacała im wynagrodzenie, była tym samym płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych. Oskarżony w tym okresie dokonywał wypłat wynagrodzeń ze stosunku pracy w gotówce w terminie do 10. dnia następnego miesiąca. Pracownicy własnoręcznie podpisem kwitowali odbiór wynagrodzeń. Spółka w tym okresie nie zawierała umów zlecenia i umów o dzieło. Płatnik wykonał listy płac, które zawierały dane o osobach zatrudnionych m.in. dane personalne zatrudnionych pracowników, przyporządkowaną podstawę wynagrodzenia zgodnie z umową o pracę, wyliczoną kwotę łącznych składek na ubezpieczenie społeczne od ubezpieczonego, kwotę podatku, kwotę ubezpieczenia zdrowotnego i zaliczkę na podatek dochodowy.

Spółka (...) w dniu 20 września 2016 r. wyznaczyła oskarżonego S. S. (1) jako osobę, do której obowiązków od dnia 1 maja 2014 r. należy obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot podatków. Zatem oskarżony był wyznaczony w spółce (...) do wykonywania czynności płatnika. Wszelkie decyzje w spółce w sprawach gospodarczych i finansowych podejmował oskarżony. Podpisywał on liczne dokumenty składane w Urzędzie Skarbowym w R. m.in. protokół o stanie majątkowym spółki, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej, wnioski, oświadczenie o nieruchomościach i prawach majątkowych, a także przebywał w spółce w trakcie kontroli skarbowej w dniu 16.06.2015 r., gdzie podpisał protokół z czynności sprawdzających oraz złożone w trakcie tych czynności wyjaśnienia i kserokopie dokumentów.

Oskarżony w okresie od 20 lutego 2015r. do 20 stycznia 2017r. w R. nie wpłacał w imieniu spółki w terminie do dnia 20 następnego miesiąca na rachunek Urzędu Skarbowego w R. podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu wynagrodzeń wypłaconych pracownikom pobranego w kolejnych miesiącach od stycznia 2015r. do grudnia 2016r. w łącznej wysokości 32.643 złotych.

Aktualnie należność z tytułu niezapłaconego podatku wynosi 12.642,50 zł oraz odsetki w wysokości 3.103,00 zł.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów: zeznań B. C. – k. 222, zeznań M. J. – k. 222, zeznań K. B. – k. 223 a także na podstawie dowodów z dokumentów: zawiadomienia – k. 1, k. 3, k. 45, list zaległości – k. 2, k. 46, k. 54, odpisu decyzji – k. 4-8, protokołu kontroli podatkowej z upoważnieniem i notatką – k. 9-15, wykazu rachunków bankowych – k. 17-24, szczegółowej listy płac – k. 25-41, oświadczenia – k. 43-44, wydruku (...) k. 47, odpisu KRS – k. 48-50, wydruków deklaracji – k. 51-53, informacji ZUS – k. 185-186, informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. – k. 210, aktualnej listy zaległości, upoważnienia – k. 221.

Oskarżony ma 41 lat, posiada wykształcenie wyższe, prowadzi działalność gospodarczą, w wyniku której uzyskuje miesięczny dochód w wysokości około 2 tys. zł, z zawodu jest technikiem mechanikiem, jest żonaty, na utrzymaniu ma dwoje dzieci.

dowód: dane osobopoznawcze k. 70

Oskarżony nie był dotychczas karany.

dowód: karta karna – k. 157.

Oskarżony S. S. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz odmówił złożyć wyjaśnienia. Oskarżony nie stawił się na rozprawie i nie złożył wyjaśnień.

Sąd uznał odmowę przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu za przyjętą przez niego linię obrony, albowiem z szeregu przeprowadzonych dowodów w sprawie wynika, iż oskarżony w zarzucanym mu okresie nie zapłacił podatku dochodowego od osób fizycznych od wypłaconego pracownikom wynagrodzenia. Przede wszystkim wskazuje na to dokumentacja zgromadzona przez Urząd Skarbowy w R.. Natomiast fakt, iż oskarżony zajmował się sprawami finansowymi w spółce wynika ze zbieżnych i wiarygodnych zeznań przesłuchanych w sprawie świadków - B. C., M. J. i K. B.. Świadkowie jednolicie wskazali, że to oskarżony jako jedyna osoba w spółce zajmował się sprawami finansowymi spółki i wypłatą wynagrodzeń.

Sąd nie czynił ustaleń stanu faktycznego na podstawie zeznań świadka G. S., który jako osoba najbliższa dla oskarżonego odmówił składania zeznań.

Pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów, przede wszystkim dokumentacji Urzędu Skarbowego w R., stanowiącej podstawę ustaleń faktycznych uznano za wiarogodny, nie znajdując przyczyn dla kwestionowania ich prawdziwości.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks. Oskarżony bowiem jako osoba wyznaczona do wykonywania czynności płatnika - zajmując się sprawami (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. – płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, w okresie od 20 lutego 2015r. do 20 stycznia 2017r. w R., czynem ciągłym z wykonaniem tego samego zamiaru nie wpłacał w imieniu spółki w terminie do dnia 20 następnego miesiąca na rachunek Urzędu Skarbowego w R. podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu wynagrodzeń wypłaconych pracownikom pobranego w kolejnych miesiącach od stycznia 2015r. do grudnia 2016r. w łącznej wysokości 32.643 złotych.

Przepis art. 77 § 1 kks penalizuje samo nieodprowadzenie w terminie pobranych od podatnika kwot podatku. Zgodnie z art. 38 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych płatnik jest zobowiązany wpłacać pobrane zaliczki na podatek dochodowy do 20. dnia miesiąca następnego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki. Pobranie podatku jest czynnością techniczną polegająca na potrąceniu podatku, bez względu na to, czy potrącający ją płatnik posiada środki finansowe na odprowadzenie pobranego podatku. Kondycja finansowa płatnika nie ma znaczenia dla odpowiedzialności karnoskarbowej płatnika. W konsekwencji samo wypłacenie pracownikowi wynagrodzenia, po odliczeniu uprzednio obliczonego podatku lub zaliczki na podatek stanowi pobranie podatku od podatnika (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 1999 r., III KKN 434/97, Prok. i Pr. 2000, nr 1, poz. 16). Delikt karnoskarbowy z art. 77 k.k.s. ma charakter indywidualny. Popołnienie tego czynu zabronionego przez osobę nieposiadającą statusu płatnika lub inkasenta może nastąpić jedynie w warunkach art. 9 § 3 k.k.s., a więc w sytuacji, gdy osoba taka zajmuje się sprawami gospodarczymi, w tym finansowymi płatnika lub inkasenta na podstawie przepisu prawa, decyzji organu, umowy lub faktycznego wykonywania. Przypisanie realizacji znamienia czynu zabronionego z art. 77 k.k.s. Podmiotowi będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej uwarunkowane jest uprzednim stwierdzeniem, czy podmiot ten wykonał obowiązek wskazania osoby fizycznej pełniącej funkcje płatnika, o którym mowa w art. 31 Ordynacji Podatkowej. W sytuacji zaniechania wykonania tego obowiązku przez płatnika będącego spółką prawa handlowego sprawcą czynu zabronionego z art. 77 k.k.s. pozostaje członek zarządu, bowiem zgodnie z rozwiązaniami przyjętymi na gruncie przepisów Kodeksu spółek handlowych wszyscy członkowie zarządu obowiązani są do prowadzenia spraw spółki (art. 208 § 2 k.s.h., art. 371 § 1 k.s.h.). W myśl przepisu art. 9 § 3 k.k.s. za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną. Zajmowanie się sprawami gospodarczymi, w tym w szczególności finansowymi oznacza podejmowanie wszelkiego rodzaju czynności o charakterze faktycznym i prawnym, związanych z wymianą dóbr i usług oraz obrotem środkami finansowymi, w tym również prowadzenie ksiąg rachunkowych, doradztwo podatkowe czy rozliczanie się ze zobowiązań podatkowych.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 kks. Pomimo tego, iż oskarżony nie był członkiem zarządu spółki (...) to został wyznaczony jako płatnik podatku. Zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, będące płatnikami lub inkasentami, są obowiązane wyznaczyć osoby, do których obowiązków należy obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot, a także zgłosić właściwemu miejscowo organowi podatkowemu imiona, nazwiska i adresy tych osób. Oskarżony od momentu wyznaczenia go przez spółkę (...) w dniu 20 września 2016 r. jako płatnika podatku zobowiązany był uiszczać podatek dochodowy od osób fizycznych. Sąd miał na względzie, iż do wyznaczenia płatnika składek doszło z datą wsteczną, bowiem wyznaczenie dotyczyło obowiązków płatnika od dnia 1 maja 2014 r. Jednakże Sąd przyposał oskarżonemu odpowiedzialność karnoskarbową na podstawie przepisu art. 9 § 3 kks., zgodnie z którym odpowiada jak sprawca także ten, kto na podstawie faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi osoby prawnej. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, iż oskarżony był osobą, która faktycznie zajmowała się sprawami gospodarczymi spółki (...). Wynika to nie tylko z tego, że oskarżony kierował wszelką dokumentacją dotyczącą spółki do urzędu skarbowego ale także z zeznań dopuszczonych przez Sąd z urzędu świadków, którzy zgodnie zeznali, że to oskarżony zajmował się wszelkimi sprawami finansowymi spółki. Wobec powyższego Sąd przyjął, iż oskarżony odpowiada za niewpłacenie pobranego podatku w okresie od 20 lutego 2015r. do 20 stycznia 2017r. Oskarżony był bowiem osobą zajmującą się sprawami gospodarczymi spółki, w tym również sprawami spółki jako podmiotu zobowiązanego do uiszczania podatku od wynagrodzeń osób fizycznych (zaliczek na ten podatek). Z powyższego wynika, iż to S. S. (1) był osobą odpowiedzialną za terminowe wpłacania pobranego podatku do właściwego organu podatkowego. Przy czym oskarżony działał czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru. Krótkie odstępy czasu pomiędzy zachowaniami oskarżonego nie przekraczały bowiem 6 miesięcy. Wysokość uszczuplonej należności stanowiła „małą wartość” zgodnie z art. 53 § 14 kks, tj. w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekraczała dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Ustalając stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, że oskarżony swoim zachowaniem godził w interesy fiskalne Państwa. Na stopień społecznej szkodliwości czynu niewątpliwie miała wpływ wysokość uszczuplonej należności a także czasookres czynu.

Przypisany oskarżonemu czyn jest czynem karalnym, zawinionym i karygodnym. Oskarżony działał w normalnej sytuacji motywacyjnej. Stopień zawinienia jest znaczny, albowiem w momencie popełnienia czynu nie zachodziły żadne przesłanki wyłączające lub umniejszające winę. Oskarżony jest osobą dorosłą i rozumie normy społeczne. Wynika stąd zatem, że można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem.

Mając zatem na względzie wyżej wskazane okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 75 złotych. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie to, aby orzeczona kara nie przewyższała stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu i jednocześnie była adekwatna do stopnia jego winy, jak również, aby uwzględniała cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego. W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara grzywny we wskazanym wymiarze spełni wobec niego swoje cele wskazane w ustawie karnej, jest również wystarczająca dla osiągnięcia celu w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a zwłaszcza ugruntowania w nim przekonania o konieczności respektowania norm prawnych poprzez wskazanie nieuchronności kary odpowiadającej stopniowi winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jako reakcji uprawnionych organów państwa w przypadku ich naruszenia. Orzekając wysokość jednej stawki dziennej sąd miał na uwadze brzmienie przepisu art. 23 § 3 k.k.s. Zgodnie z treścią art. 23 § 3 k.k.s. przy ustalaniu stawki dziennej grzywny należy wziąć pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności. Minimalne wynagrodzenie za pracę od dnia 1 stycznia 2017 r. wynosi 2000 zł. A zatem ustalona przez Sąd stawka dzienna grzywny oscyluje w dolnych granicach.

Jedyną okolicznością łagodzącą przy wymiarze kary był fakt, że oskarżony nie był dotychczas karany i Sąd okoliczność tą poczytał na jego korzyść.

Sąd na mocy art. 24 § 1 kks za karę grzywny orzeczoną wobec oskarżonego S. S. (1) uczynił w całości odpowiedzialnym posiłkowo (...) Sp. z o.o. z siedzibą R., bowiem oskarżony jako sprawca czynu zabronionego występował jako zastępca tego podmiotu prowadząc jego sprawy, a zastępowany podmiot odniósł korzyść majątkową poprzez brak zapłaty należnego podatku.

Jednocześnie Sąd na mocy art. 24 § 5 kks zobowiązał (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. do zwrotu w całości korzyści majątkowej w kwocie 12.642,50 zł na rzecz Skarbu Państwa. Wysokość korzyści majątkowej wynika z aktualnej listy zaległości i nie obejmuje odsetek jako ubocznych należności administracyjno-prawnych.

Nadto Sąd na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 70 złotych oraz opłata w wysokości 600 złotych. Na wydatki składają się: 2 x 20 zł tytułem ryczałtu za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i w pierwszej instancji na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, 30 zł tytułem opłaty za kartę karną na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Wysokość opłaty stanowi 10 % należnej kary grzywny. Sytuacja materialna oskarżonego wskazuje, że zapłata wskazanych powyżej kosztów sądowych nie będzie stanowić dla niego uciążliwości przekraczającej jego możliwości finansowe.